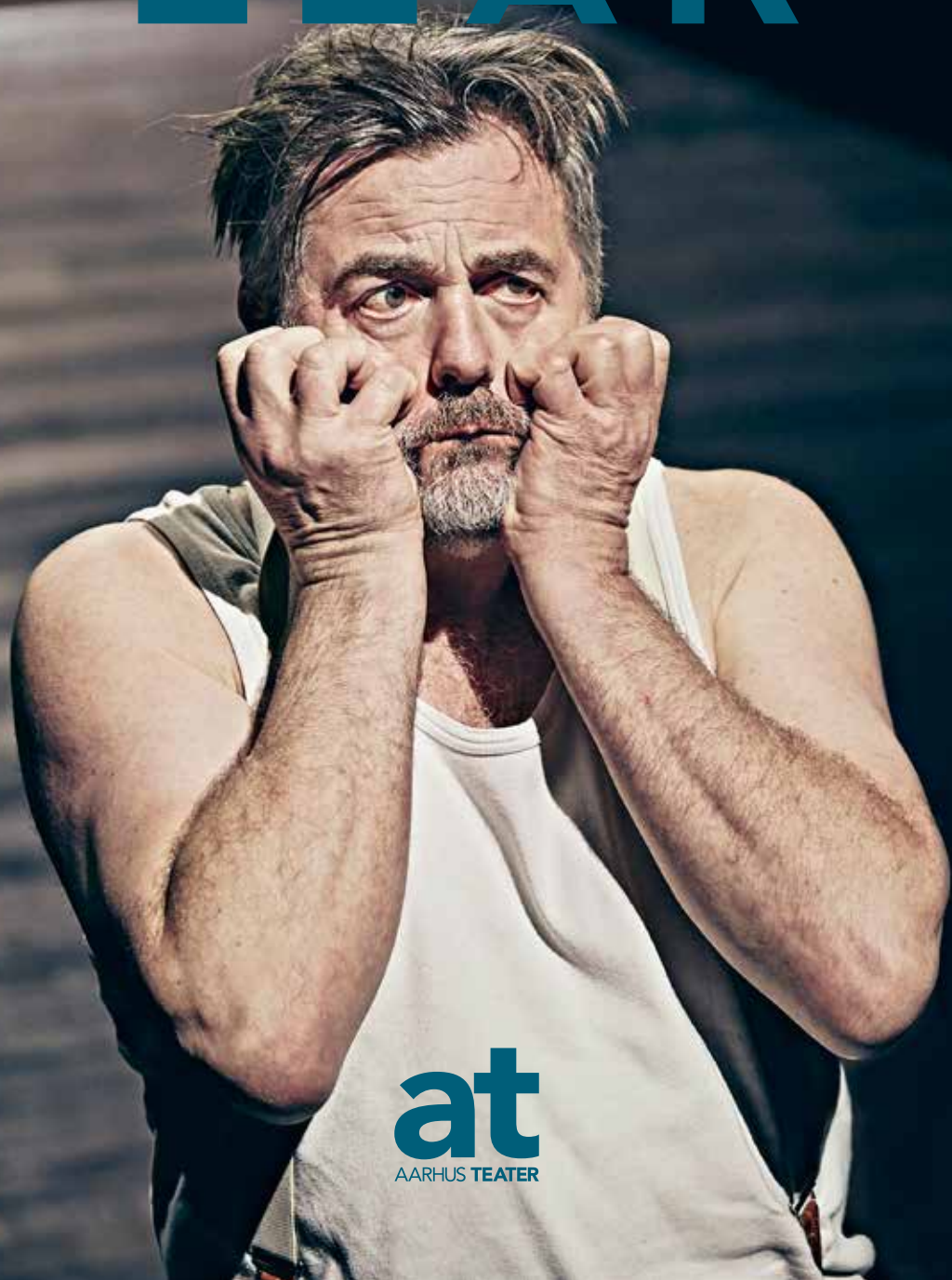


KONG LEAR



at
AARHUS TEATER



Kong Lear – når vreden brænder ud

Af oversætter Niels Brunse



Shakespeare har jeg haft med mig hele livet, også længe før jeg begyndte at oversætte hans geniale skuespil. Jeg voksede op i Helsingør, så Hamlet var et kendt navn for mig allerede fra jeg var lille. Der var statuer af ham i byen, der var veje opkaldt efter ham, og det lokale bryggeri lavede en øl der hed "Hamlet". Han var ikke til at komme udenom, og så snart jeg blev stor nok til at fatte bare de mest enkle tråde i stykkets handling, blev jeg meget optaget af danskerprinsen og hans ulykkelige skæbne. Det var for spændende og for gribende til at glemme igen, og den dag i dag kan jeg finde små detaljer og underfundigheder i dramaet, som jeg ikke har været opmærksom på før.

Det er anderledes med *Kong Lear*. Det tog lang tid for mig at blive fortrolig med det stykke. Også *Kong Lear* hører til Shakespeares sande mesterværker, men måske skal man simpelthen blive lidt ældre for at begribe det. Det er også et af Shakespeares mørkeste stykker. I modsætning til *Hamlet* giver *Kong Lear* ikke tilskueren den tilfredsstillende se helten få ram på skurken til sidst, selv om det koster helten hans eget liv. Tværtimod, den gamle sagnkonge af Britannien dør i afmagt, af svaghed, sorg og ælde efter at have mistet alt.

Og dog. Hvis det var hele historien, ville vi være ladet tilbage med lutter uforløst nedtrykthed, og stykket ville ikke have den rensende effekt, den katharsis, som de gamle græske tragedier tilstræbte, og som enhver holdbar tragedie fra senere tider også rummer.

I *Kong Lear* følger vi hovedpersonen hele vejen ned til lidelsens bund, og det er en hård rejse at være med på. Men når de sidste replikker er sagt, og et svagt håb om et nyt og genrejst samfund begynder at tone frem, lægger Shakespeare også kimen til den erkendelse i os, at Lear på sin vej gennem borgerkrig og vanvid har fundet et klarere billede af sig selv og i hvert fald har opdaget, at det eneste der aldrig mister sin værdi, er kærligheden. Han kan ikke redde sin elskede yndlingsdatter Cordelia, men han kan tilgive hende og blive tilgivet af hende. Og selv om det er tabet af hende, der knækker ham til allersidst, har de haft et fredfyldt øjeblik af den forståelse, som ellers så katastrofalt udebliver gennem hele handlingen.

Det er så skjult og underspillet i teksten, at man nærmest ikke opdager det ved første gennemlæsning. Men ved nærmere eftertanke spørger man sig selv, hvordan det kan være, at man alligevel har følt med den gamle konge og ikke bare holdt ham ud i strakt arm som en selvretfærdig papfigur?

Ikke noget andet sted har Shakespeare skabt en hovedperson, der er så urimelig og fanget i sin egen forfængelighed, så glad for smigrende løgne og indbildt værdighed, og dog så genkendelig. Hvis man som tilskuer kan mærke forbindelsen, kommer man til at lære med ham og ikke bare iagttage ham. Og ikke noget andet sted har Shakespeare ladet en hovedperson anråbe de højere magter så rasende og så intenst, uden at der sker nogen højere indgriben overhovedet. Her er ingen genfærd, ingen ånder, ingen over- eller underjordiske hævnere eller hjælpere, som der er andre



steder hos Shakespeare. Den oversanselige verden er så tavs, at alle de lidenskabelige ønsker og henvendelser fra Lear forsvinder ud i et tomrum. Det er overladt til menneskene selv at skabe ulykker – og at bøde på dem, hvis det kan lade sig gøre.

I den forstand er *Kong Lear* et meget moderne skuespil, et nærmest humanistisk skæbnedrama. "Humanistisk" betyder nemlig ikke godgørende eller blødsøden, som nogen tror. Det humanistiske blik ser mennesket som alle tings målestok, og mennesket kan være lige så nådesløst som den blinde natur. Lears kolossale fald skyldes hans egne fejltagelser, hans egne forkerte valg, og det er en frygtelig indsigt at nå til.

Jeg har i tidens løb set *Lear* spillet af mange forskellige skuespillere, både på scenen og på film. Hver ny rollefortolker kan føje noget nyt til, men hvad enten figuren spilles som svækket olding (som Laurence Olivier gjorde det, da han som 75-årig spillede rollen i en tv-produktion) eller som en brutal hersker, der gerne vil slippe magtens besvær, men ikke dens sødme (som Paul Scofield gjorde i Peter Brooks' legendariske opsætning fra tresserne, der senere blev til en danskproduceret film), er der en vældig indre vrede i figuren. Vi får aldrig at vide, hvor den kommer fra, kun at den bliver forstærket af den i Lears egne øjne skammelige behandling, han får af sine to ældste døtre. Men der må være gået noget forud, og det er en af figurens gåder.

Netop denne gennem lang tid opsamlede vrede er med til at gøre *Lear* til en Shakespearefigur for viderekomne. Mens man er ung, vil ens eventuelle vredesudbrud blive tilbagevist og rettesat. Først når man når en vis alder, kan man tillade sig at forlange, at omgivelserne skal betragte ens vrede som retfærdig og magtfuld. Men selv på sit magtfulde højdepunkt er den altid kun en hårsbred fra den hån og latterliggørelse, der indfinder sig, når magten glider tyrannen af hænde.

Vrede er en af de syv dødssynder. Den er ikke en positiv egenskab som mod eller handlekraft. Men Shakespeare viser os, hvad der sker, når vreden brænder helt, helt ud, og der ikke er mere, den kan næres ved.

Forfatter og oversætter Niels Brunse har oversat mere end 250 bøger, skuespil, radiomontager, tegneserier mm. til dansk. Niels Brunse er vor tids store, danske oversætter af Shakespeare, og i 2018 modtog han Weekendavisens Litteraturpris for hans oversættelser af Shakespeares samlede skuespil bind I-VI.





Kolossen Kong Lear

– et mesterstykke om magt, skæbne og det meningsfulde i det meningsløse

Interview med instruktør **Katrine Wiedemann**
Af dramaturg **Susanne Hjelm Pedersen***

Som instruktør er Katrine Wiedemann dansk teaters ubestridte klassiker-dronning. Hun har en umættelig kærlighed til de klassiske tekster, tilsat et unikt talent for at forløse dem både moderne og vedkommende. Med *Kong Lear* instruerer hun sin første forestilling på Aarhus Teater.

Et mangeårigt tilløb til en koncentreret *Kong Lear*

For Katrine Wiedemann er det en personlig drøm at sætte Shakespeares store kongedrama i scene: "Jeg har haft en forkærlighed for stykket, siden jeg læste og så det i teenageårene. Når jeg nu genlæser *Kong Lear*, tænker jeg, at det alligevel er vildt, at noget så mørkt ramte mig så dybt dengang. Det er ekstremt livsklogt og næsten overkomplekst svært at forstå. Men allerede dengang var der noget i det ekstreme landskab, den eksistentielle alvor, råheden og det at miste sin datter, der berørte mig, uden at jeg kunne forklare hvorfor. Billedet af den gamle konge, der rager rundt ude på heden i en voldsom storm, satte sig stærkt i mig".

Selvom Katrine Wiedemann altid har vidst, hun en dag ville nå til at iscenesætte *Kong Lear*, var det som om, hun skulle modnes til opgaven. Som om hun ikke var gammel nok endnu, endnu ikke havde nok erfaring med Shakespeare på trods af talrige iscenesættelser af den store dramatikers tekster. Men det rette tidspunkt oprandt endelig, da hun en dag så Jens Jørn Spottag i kantinen på Det Kongelige Teater, og tænkte "Det er ham, der skal være Kong Lear!". For hvorfor skal Lear altid være så gammel, at han står med det ene ben i graven? Samtidig havde hun fornemmelsen af, at hun jo ikke kunne udskyde *Kong Lear* til evig tid. Derfor ringede hun straks efter til Aarhus Teater, hvor *Kong Lear* sidst var på plakaten midt i firserne, og præsenterede sit koncept, der havde en koncentreret udgave af stykket som kongstanke. En kammerspilsversion, der ville gøre det ellers så komplekse materiale nærværende, bevægende og forståeligt: "*Kong Lear* kan måske fremstå som en svær klassiker, men jeg vil gerne stille skarpt på det nære, menneskelige drama, hvor tidens støv er pustet bort. Der er jo helt genkendelige dilemmaer på spil. Alle er i familie, og alle forholder sig til kærlighed og magt. Det er fuldstændigt centralt til alle tider".

Magt, kærlighed og vanvid

Lear er den aldrende hersker, der går på pension, og så alligevel ikke er klar til at slippe magten. Da han skal dele sit rige mellem sine tre døtre, farer han vild i sine følelser og sin forfængelighed.

"På det ydre plan er det en familiær arvekonflikt, hvor en familie går i opløsning. Faren, der skal fordele arven, kommer til at begå en skæbnesvanger fejl, der får alt det værste frem i den menneskelige natur: den trængte evne til kærlighed, grådigheden, magtskyen. Men den indre rejse, han gennemgår, er nok så interessant. Han når frem til den erkendelse, at han har begået en grusom fejl, og dramaet drejer sig om hans selvransagelse og den galskab, han bliver kastet ud i", forklarer Katrine Wiedemann. "Stykket handler om, at det ikke er nemt at træde ud af livet, at gå i graven eller at give magten fra sig. Galskaben hos Lear er et stort tema. Det, at han bliver gal, er en vigtig del af historien, men galskaben er også et resultat af, at han bliver hvirvlet ind i sandheden for voldsomt og

brutalt, fordi han ikke har mødt den som konge. Galskaben er et resultat af mødet med virkeligheden”, siger Katrine Wiedemann og understreger, at det netop hos Shakespeare ofte handler om vanviddet som et aktivt tilvalg – et tilflugtssted, når man ikke vil tage ansvar for eget liv og egen skæbne.

Kong Lear er en klassisk tragedie, og som flere andre af Shakespeares stykker foregår det i et magt-tomrum. Og netop magten som tema er det, der særligt fascinerer Katrine Wiedemann i materialet netop nu: ”Magt er et stort tema i Shakespeares værker, og vil man kende verden, skal man forstå magten. Vi spejler jo vores samfund igennem vores valg af ledere, og de kan fortælle os en masse om, hvad der ulmer i tiden. Er det en hård eller en blid leder, en højre- eller venstreorienteret leder, som vælges?” Katrine Wiedemann ser *Kong Lear* som et forsvar for alene det, at der findes ledelse – for uden ledelse opstår anarki: ”På en måde er stykket også et forsvar for hierarki, hvor nogle har magt og andre ikke, for ellers opfører mennesket sig som dyr. Når der er frit spil for den menneskelige natur, opstår der uorden. Hele forestillingens uorden skabes af, at Lear bryder den hierarkiske orden i stykkets begyndelse”.

”Det skal se legende let ud”

At skabe en forestilling, hvor publikum faktisk forstår Shakespeares drama, er ekstremt vigtigt for Katrine Wiedemann. Og derfor kan det hurtigt opleves som om, der er for mange fortællinger, for mange tråde og for mange ord i det originale materiale: ”Jeg vil gerne, at nye publikummer bryder igennem sprogets umiddelbare uigennemtrængelighed og der møder vildheden og de store fortællinger. Jeg håber, jeg med en lethed, kan få dem gennem den rejse, fordi jeg kender materialet så godt”, udtaler hun.

At udvælge noget materiale frem for andet betyder for Katrine Wiedemann ikke, at man har mindre respekt for Shakespeares oprindelige værk. Det kan tværtimod være en nødvendighed, hvis man for eksempel ønsker at arbejde med et bestemt antal skuespillere eller med en tolkning, hvor man stiller skarpt på særlige temaer eller personer: ”Det er et stort arbejde at gøre teksten klar, enkel og forståelig uden at miste kompleksiteten. Jeg læser teksten over lang tid og taler med udvalgte mennesker om den undervejs. Så bearbejder jeg den med dramaturgen, imens scenografen og jeg udarbejder det sceniske koncept. Til sidst møder den holdet på scenen, som tilføjer deres læsning. Det er en lang proces, som vi kæmper for, skal se legende let ud”. Katrine Wiedemann tilføjer: ”Samtidig skal alt have et konkret scenisk udtryk. Hvad gør jeg for eksempel med de 100 soldater, som Lear rejser med? Og hvordan vise, at en altomfattende krig bryder ud, når vi kun har otte mennesker på scenen, og rummet er en stue med tre stole? Spørgsmål som dem skal der findes helt konkrete udtryk for på scenen, og de kan ikke kun løses via akademisk skrivebordsanalyse”.

To karakterer, der tilsammen bærer stykkets centrale spørgsmål

For Katrine Wiedemann har noget af det på én gang sværeste og vigtigste at løse været forbindelsen mellem Kong Lear og hans tro støtte Jarlen af Gloucester: ”Det er typisk for Shakespeare, at de største dramatiske nøglescener spilles af en anden end hovedkarakteren. Gloucester, der spilles af Anders Baggesen, blændes, men burde det ikke være Kong Lear, der mister synet?”. Katrine Wiedemann ser de to figurers skæbner som spejlinger, og hun lader dem derfor komplementere hinanden i sin version: ”De to ældre herrer er mit hovedfokus i denne forestilling, da de repræsenterer stykkets centrale tema:

Hvordan bærer du din skæbne? Hvordan tager du den på dig? Hvordan lever du med den smertelige viden, du får om dine egne begrænsninger og fejl, når livet nærmer sig sin afslutning? Gloucester kommer igennem sin krise og påtager sig ydmygt sin skæbne. Det gør Kong Lear ikke – han bryder ikke igennem til modenhed. Han får muligheden for tilgivelse, men da hans datter Cordelia dør, brister hans hjerte. Han forbliver i vanviddet og kan ikke bære sin lidelse. Derfor er det en tragedie”.

Katrine Wiedemann ved, at det både lyder og er alvorligt: ”Men fortællingen indeholder så megen visdom, at det for mig bliver stort på en lysende og meningsfuld måde. Et kæmpe forsvar for kunst som liv, lys og mening – trods mørket”. Og det er netop her i det allermest dystre og komplekse, hun mener, klassikerne finder deres berettigelse: ”Klassikerne udmærker sig ved at være aktuelle til alle tider, fordi de har tidløse problematikker. De er fulde af kloge ord om magt, om at påtage sig sin skæbne, om hvordan man klarer at være menneske, når livet er hårdt og man begår fejl. Det er paradoksalt nok, når kunsten sætter ord på samtidens meningsløshed, at verden på ny kan give mening for os”.

**Interviewet bygger både på nyt materiale samt Michael Holbeks interview i Aarhus Teaters sæsonkatalog 20/21 og Afsnit 14 af Aarhus Teaters podcast ”Kulissen”.*



DET KREATIVE TEAM

KATRINE WIEDEMANN Instruktør

Katrine Wiedemann debuterede i 1992 som autodi-dakt instruktør med *Mordernes nat* på Teater Får302. Og med forestillingen *Orlando* på Betty Nansen Teatret i 1994, har hun siden været en af dansk teaters betydeligste iscenesættere. Hun har instrueret mere end 70 forestillinger i både ind- og udland og vundet Reumert-priser for *Havfruen*, *Den kaukasiske kridtcir-kel* og *Et drømmespil*.

Blandt hendes mange iscenesættelser kan fra det seneste årti nævnes *Bliktrommen*, *Don Quixote* og *The Black Rider* på Betty Nansen Teatret, *Brødrene Løvehjerte* i Operahuset, *Don Juan* på Folketeatret og Den Ny Opera, *Lulu* og *Den Vægelsindede* på Det Kongelige Teater, *Nero* på Aveny-T og *Peer Gynt* på Stockholms Stadsteater. Hun har desuden instrueret filmene *Viceværten* og *Fruen på Hamre*.

Katrine Wiedemann har arbejdet tæt sammen med scenograf Maja Ravn, og gennem mere end et årti har de sammen skabt adskillige forestillinger: *Cyrano de Bergerac* på Det Kongelige Teater, *Farlige Forbindelser* i Residenz Theater i München, *Vredens Druer* og *Et Drømmespil* på Betty Nansen Teatret, *Foråret*, *Pelle Erobreren* og *Shakespeare in Love* på Østerbro Teater, *Den gamle dame besøger byen* på Stockholms Stadsteater og *Det gode menneske fra Sezuan* på Den Nationale Scene i Bergen. Senest har de desuden stået bag udstillingen *Laboratorium for mørke* på Sophienholm Kunsthall og operaen *Così van Tutte* på Oslo Opera.

Af Shakespeare-forestillinger har Wiedemann iscenesat *Romeo og Julie* på Dramaten i Stockholm, *Macbeth* på Østre Gasværk Teater, *Hamlet* på Stockholms Stadsteater, *Stormen* i Kanonhallen og *Et Vintereventyr* på Republique.

Katrine Wiedemann har de seneste år også været fast skribent i Information og Kristeligt Dagblad og har udgivet bogen *Ved Gudernes Bord*, der handler om arbejdet med scenekunsten.

MAJA RAVN Scenograf og kostumedesigner

Maja Ravn blev uddannet scenograf fra Statens Teaterskole i 1993 og debuterede med *Operation: Orfeo* med Hotel Proforma. Siden har hun skabt over hundrede scenografier og kostumer til forestillinger i både ind- og udland. I 2008 modtog hun en Reumert for scenografien til *Et Drømmespil* på Betty Nansen Teatret. Blandt hendes mange forestillinger kan nævnes *Rigoletto* og *Evita* på Malmø Opera, *Fanny og Alexander* på Uppsala Stadsteater, *Orlando* på Betty Nansen Teatret, *Indenfor Murene* på Folketeatret, udstillingen *De Nordiske Norner* på Karen Blixen Museet, *Peer Gynt* og *My Fair Lady* på Stockholms Stadsteater og *Tristan og Isolde* på FolkOperaen i Stockholm.

På Det Kongelige Teater har hun bl.a. lavet scenografi til *Faderen*, *Napoli*, *Ødipus* og *Antigone*, *Amadeus*, *Den Gerrige* og *Den Indbildt Syge* samt teaterkoncerten *Jeg er jo lige her*, der også spillede på Aarhus Teater.

På Aarhus Teater har hun desuden lavet *Genboerne*, *Slumprinsessen* og *de 7 Smalltime Hustlers* og teaterkoncerten *Imagine*.

Maja Ravn har kørt parløb med instruktør Katrine Wiedemann på en lang række produktioner; *Cyrano de Bergerac* og *Den Vægelsindede* på Det Kongelige Teater, *Farlige Forbindelser* i Residenz Theater i München, *Vredens Druer* og *Et Drømmespil* på Betty Nansen Teatret, der vandt en Reumert som årets forestilling, *Foråret* og *Et Vintereventyr* på Republique, *Pelle Erobreren* og *Shakespeare in Love* på Østerbro Teater, *Hamlet*, *Peer Gynt*, *Den gamle dame besøger byen* på Stockholms Stadsteater samt *Det gode menneske fra Sezuan* på Den Nationale Scene i Bergen. Senest har de desuden stået bag udstillingen *Laboratorium for mørke* på Sophienholm Kunsthall.

AKI BECH Lyddesigner

Aki Bech er uddannet fra Den Rytmske Højskole i 2010 og har lang erfaring som lydtekniker og musiker på spillesteder, turnékoncerter og festivaler, blandt andet åbningen af Aarhus Festuge med *THE END* skabt af den japanske komponist og DJ, Keiichiro Shibuya i 2016.

Han har desuden været en del af det lydtekniske hold på *Klokken fra Notre Dame* på Fredericia Teater, og *Svend fra Randers* på Randers Teater. På Aarhus Teater har han stået bag lyddesignet til *Frankly My Dear I Don't Give A Damn*, *A Clockwork Orange* og *Traum*.

ANDERS KJEMS Lysdesigner

Uddannet lysdesigner fra Statens Teaterskole i 2003. Han har været fast tilknyttet Aalborg Teater i en længere periode og stod bl.a. for lysdesign på *Macbeth* og den Reumert-nominerede forestilling *Pornografi*. Derudover har han i 2016 lavet lys på Black Box Dance Companys *7EVEN* på Holstebro Musikteater, der blev nomineret til en Reumert som Årets Danseforestilling samt stået for lysdesignet på Von Badens *Hullet* og *Mæt af dage* på Teatret Svalegangen.

På Aarhus Teater har han bl.a. designet lys til *Frankenstein*, *Teaterkoncert Imagine*, *Familien der kunne tale om alt* samt *Fornuft og Følelse*, *Fakiren fra Bilbao*, *Narnia*, *Hospitalet*, *4:48 Psychosis* og opsætningerne af den Reumertvindende *Erasmus Montanus*. Hans seneste lysdesigns på Aarhus Teater var *Sandmanden*, *Girls & Boys* og *Man Vokser op*. Herudover har han lavet lys til bl.a. *O.W. Bunker* på Teater Nordkraft, *Stormene* på Vendsyssel Teater og *Forræder* på Randers Teater, *Gådekatalogerne* på Teater O, *Spegelmannen* på Uppsala Stadsteater og *Sommerhuset*, *Habibi* og *Hjertebank* på Opgang2.

MEDVIRKENDE

JENS JØRN SPOTTAG Skuespiller

Jens Jørn Spottag indledte sin teaterkarriere som regissørelev på Aarhus Teater, inden han blev uddannet skuespiller fra Odense Teaters elevskole i 1983. I spilleperioden på *Kong Lear* kan Jens Jørn Spottag fejre sit 40-års skuespillerjubilæum.

Jens Jørn Spottag har spillet en lang række roller på både teater, tv og film. Han har bl.a. været tilknyttet Aalborg Teater, CaféTeatret, Odense Teater, Teater V, Teatret ved Sorte Hest, Mungo Park, Teater Republique, Folketeatret, Nørrebro Teater, Betty Nansen Teatret - teatre hvor han bl.a. har medvirket i *Woyzeck*, *Peer Gynt*, *Hvem har æren?*, *Persona non grata* og *Melodien der blev væk*. I 2011 medvirkede han i Aarhus Teaters *Leonard Cohen Teaterkoncert*.

Siden 2016 har han som fast del af Det Kongelige Teaters ensemble medvirket i en lang række forestillinger som *Personer*, *steder* og *ting*, *Højskolesangbogen*, *Stjernefamilien*, *Terror*, *Othello*, *Maskerade*, *Riget*, *Hvem er bange for Virginia Woolf?* og *Mutter Courage og hendes børn*. Senest blev han nomineret til en Reumert som Årets mandlige ensemblerolle for hans spil i *Arven*.

Jens Jørn Spottag er kendt fra en lang række tv-serier, bl.a. *Bryggeren*, *Sygeplejeskolen*, *Arvingerne*, *Badehotellet*, *Lykke*, *Lærkevej*, *Livvagterne*, *Album*, *Anna Pihl*, *Forbrydelsen*, *1864* og *Taxa* og filmene *Ser du månen*, *Daniel*, *Hvidstengruppen*, *Idioterne*, *Skytten*, *Kongekabale*, *Drømmen*, *Blå mænd*, *Sort høst*, *Frygtelig lykkelig*, *I lossens time* og *To verdener*.

Jens Jørn Spottag har modtaget flere priser, bl.a. en Robert og Lauritzen-prisen.

ANNE PLAUBORG Skuespiller

Anne Plauborg er uddannet ved Den Danske Scene-kunstskele i København. Før hun kom til Aarhus Teater, medvirkede hun blandt andet i *Shakespeare tur/retur* på Grønnegårdsteatret og *Kendte folk og kendte folks børn* på Det Kongelige Teater. Anne Plauborg har siden 2016 været en fast del af Aarhus Teaters ensemble og har medvirket i blandt andet *Premiere*, *Den gode vilje*, *Audition*, *Kærlighed efter lukketid* og i *Ordet*, der vandt en Reumert som Årets Forestilling i 2020. I sidste sæson medvirkede hun i Christian Løllikes *Leonora Christina - Sandhedens Dronning*, i den Reumertvindende *Dracula* og senest i *Jane Eyre – en romantisk drøm*. Til efteråret 2023 kan hun opleves i DRs nye dramaserie *Huset*.

RIKKE LYLLOFF

Skuespiller

Rikke Lylloff er uddannet i 2004 fra Den Danske Scene-kunstscole Odense. Hun har spillet på talrige danske scener, heriblandt på Aarhus Teater i *Orestien*, *Revolu-tion* og senest *Melancholia*. Hun har derudover med-virket på Det Kongelige Teater i *En skærsommernats-drøm* og *Hobbitten* samt i *Hamlet* på Mungo Park, og på Odense Teater i blandt andet *Den Vægelsindede* og *Anna Karenina*. Rikke Lylloff har desuden medvirket i adskillige film og tv-serier i både ind- og udland og har gennem de sidste seks år medvirket i den tyske film-serie på ARD *Der Usedom Krimi*.

METTE DØSSING

Skuespiller

Mette Døssing er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 2007, hvor hun siden har været en fast del af ensemblet. Hun har medvirket i adskillige forestillinger på teatret, heriblandt *Hospitalet*, *Når vi døde vågner*, *Medea*, *Lyden af de skuldre vi står på*, *Kærlighed efter lukketid* og *Omstigning til Paradis*. Mette Døssing modtog i 2016 en Reumert for Bedste Kvindelige Birolle som Kristin i *Frøken Julie* og blev i 2019 nomineret til en Reumert for Bedste Kvindelige Hovedrolle for *4:48 Psychosis*. I forrige sæson på Aarhus Teater medvirkede hun i *Melancholia*, *BANG*, *Stuepigerne* og senest i *Jane Eyre – en romantisk drøm*.

KJARTAN HANSEN

Skuespiller

Kjartan Hansen er uddannet skuespiller i Sverige og havde sin første optræden i Danmark i *Æblet* på Mam-mutteatret i København i 2013. Han har siden 2015 været en del af ensemblet på Aarhus Teater og har blandt andet medvirket i *Hospitalet*, *Revolution*, *Laza-rus* og spillede Johannes i *Ordet*, der vandt Reumert-prisen for Årets Forestilling 2020. Han har derudover medvirket i bl.a. *Kærlighedens Forrykte Former*, *Alice i Eventyrland*, *Cabaret*, *Melancholia*, *Leonora Christina – Sandhedens Dronning*, *Dracula* og senest *Traum*.

ANDERS BAGGESEN

Skuespiller

Anders Baggesen er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 1980, og hans karriere har bragt ham vidt omkring på landets scener. Allerede året før han blev færdiguddannet, fik han debut på Aarhus Teater i *West Side Story*, og siden har han medvirket i mere end hundrede forestillinger bl.a. *Lyden af de skuldre vi står på*, *My Fair Lady*, *Se Dagens Lys*, *Dancer in the Dark* og *Premiere*.

Anders Baggesen har ad flere omgange været Reu-mertnomineret og modtog i 2005 en Reumert for sin rolle i *Lykke-Per* på Aalborg Teater. I 2021 fejrede han 40-års jubilæum i rollen som Grandpa Joe i musicalen *Charlie & Chokoladefabrikken*. I sidste sæson medvir-kede han i *Erasmus Montanus*, *Et Juleeventyr*, *Dracula* og senest i *Jane Eyre – en romantisk drøm*.

CLINT RUBEN

Skuespiller

Clint Ruben blev uddannet fra Den Danske Scene-kunstscole i Aarhus i 2022. I forbindelse med ud-dannelsen spillede han bl.a. med i *Kagefabrikken* på Aarhus Teater og afgangsforestillingen *Himmelvendt*, der spillede på Aarhus Teater og Folketeatret. Siden har han bl.a. medvirket i *Cirkus Jul*, filmen *Ustyrlig* og tv-serierne *Bullshit* og *Graverne*, hvor den sidstnævnte udkommer i efteråret 2023.

DANIEL MORTENSEN

Studerende ved Den Danske Scenekunstscole,
Skuespil, København







AARHUS TEATER

Business

Aarhus Teater har et stærkt samarbejde med erhvervslivet. Vi har et eksklusivt partnerskabsnetværk med en lang række virksomheder, der støtter Aarhus Teater og selv opnår fordele ved det.

Har du lyst til at vide mere om vores partnerskabsnetværk, så kontakt os eller læs mere på aarhusteater.dk.

FONDE

Købmand Herman Sallings Fond

CAC Fonden

Knud Højgaards Fond

NRGi Værdipulje

Per og Lise Aarsleffs Fond

Spar Nord Fonden

Støtteforeningen FHH

Vilhelm Kiers Fond

William Demant Fonden

Aage og Johanne Louis-Hansens Fond

Aarhus Oliefabriks Fond for Almene Formål

Aarhus Stiftstidendes Fond

SCALA SCENE PARTNERE

elbek  **vejrup**
VÆRDI GENNEM IT

Jyllands-Posten

LINDBERG

OK

Poul Schmith
KAMMERADVOKATEN

STUDIO SCENE PARTNERE

 **A. Enggaard A/s**

FORMUE | PLEJE

 **pwc**

**ASSET
ADVISOR**



 Ringkjøbing
Landbobank

 **BCOOL** A/S

 **heyday**

Scandic

BKI
FOODS

Holst, Advokater

schouw+co



HUSTØMRERNE ///

 **spar nord**

 **bravida**

 **JYSKE BANK**

 **SPAREKASSEN
KRONJYLLAND**

Carlsberg



SYSTEMATIC

Claus Dalby

kvadrat

Søren Jensen

**CF MØLLER
ARCHITECTS**

lean  on

TEKA Ejendomme

Clean Energy Invest

Malerfirma Dalsgaard & Co.

wahlberg
MOTION DESIGN

Danske Bank

meyer  **donationen**

AARHUS HAVN
PORT OF AARHUS

Deloitte.

 **Navest**

DLA PIPER

NORTH
your risk guide

**EJENDOMSSELSKABET
OLAV de LINDE**

NRGI

EL:CON 

PANTUS

 **FD** - AARHUS

pedersen&nielsen
automobilforretning af s



KONG LEAR

Af **William Shakespeare**

Oversættelse
Niels Brunse

Bearbejdelse
Katrine Wiedemann
Hanne Lund Joensen

Iscenesættelse
Katrine Wiedemann

Scenografi & Kostumedesign
Maja Ravn

Lysdesign
Anders Kjems

Lyddesign
Aki Bech

Konceptuerende lyddesign
Lars Gaarde

Musikkonsulent
Stephan Bomberg

MEDVIRKENDE

Kong Lear
Jens Jørn Spottag

Cordelia
Anne Plauborg

Goneril
Mette Døssing

Regan
Rikke Lyloff

Gloucester
Anders Baggesen

Edmund
Kjartan Hansen

Edgar + Albany
Clint Ruben

Kent
Daniel Mortensen*

*Studerende ved DDSKS, skuespil,
København

AARHUS TEATER

Teaterdirektør
Trine Holm Thomsen

Direktør
Allan Aagaard

Chefdramaturg
Hanne Lund Joensen

Dramaturg
Susanne Hjelm Pedersen

Producent
Annette Lindblad Væring

Produktionsleder
Line Bjergø

Scenechef
Jesper Ahnfeldt-Møllerup

Værkstedchef
Lars Fog

Kostumechef
Majken Banke Ova

Salgs- og marketingchef
Emilie Brøgger Jensen

Pressechef
Morten Daugbjerg

Forestillingsleder
Trine Tue

Instruktørassistent
Thormod Storm Kamban
Alberte M. H. Jacobsen

Sufflør
Birgitte Hansen

Voice Coach
Nini Matessi Schou

Lysansvarlig
Bjarke Refslund Jensen

Opbygningsansvarlig
Kristian Skov

Malersalen
Liva Wagner Hinnerfeldt
Ruth Grønborg

Snedker
Niels Peter Warming

Rekvisitør
Marianne Glenhammer

Skrædder
Tina Kristine Larsen

Maskør
Vibeke Damgaard Prip

Afvikler lys/lyd
Bjarke Refslund Jensen
Amalie Fabricius-Steen

Følgespot
Sille Klysner
Mathilde Seeberg

Sminke / mask afvikler
Ditte Marie Damvad
Lea Aagaard Laursen

Påklæder
Isabella Elisabeth Stokholm Boyer
Alberte Dupont Henriksen

Programredaktion
Susanne Hjelm Pedersen
Hanne Lund Joensen
Emilie Brøgger Jensen

Forestillingsfotos
fra afsluttende prøver
Emilia Therese

Programlayout
Jørn Moesgård

Premiere
Aarhus Teater
Scala
31. august 2023

Varighed
ca. 1 time og 45 min.
uden pause

Forestillingen er støttet af
Knud Højgaards Fond



at
AARHUS TEATER